

GORALPENAK

(Aurtzaro bat ospatuaz)

Oi!. ba-dot zioa zu goraltzeko!
Ene bekokia esku larupean,
ene bekokia, oroitzen al zara
gaualdiko izerdiakin?

Gau-erdian sukarrez utsal
eta aren ur-osin usaiñarekin?

Eta egunabar urdiñaren lorak
goizaren lats gaiñean dantzari,

Ta eguerdia euli haizen ozena
ta margozko itxasoak jaurtitako geziak?

Oi!, ba-dot zioa zu goraltzeko!
Ba-zan kai bat musikadun
ontzi masta jagiena.

Ba-ziran taketezko konkorrak,
basoetako igali dirditsuak.

Baiña, nun dira orain kaian egozan
musikadun ontzi masta jagiak?

Palmadarrak... Orduantxe
siñiskorrango zan itxasoa,

joan-etorri ikusgaitzez sarritua,
zeru antzo maillatua baratzen gaiñez,

urre-arnariz ase, arrain more ta txoriz.
Orduan, usainki txeratsuagoak,

arroenak gaillurretaraiño eltzerakoak,
beste aldi bateko arnas au eben aldarrikatzen;

eta argi-ontziaren sorginkeriz bakarrik
ene aitaren baratzean —oi irudikizunak!—

koskol ta iskillukiz aintzatsu,
ludi naasi ta bestelakoa zan lilluratzen.

(... oi, ba-dot zioa goraltzeko!
oi, alegi jori emokorra,

edo ugaritasunaren mai eztia!)